

ὅτι οὐχὶ θεὸς θελον ἀνομίαν σὺ εἶ.

Οὐ πρωτεῖσθαι σοι θυηγεύσομέν σε, οὐδὲ
δέκατον πράξεις κατέναντι τῶν ὄφθαλ-
μῶν σου.

Εἴσησθε τῶν τοῦ ἐργαζομένους τὴν
ἀνομίαν, ἀπλῆτις πάντας τοῖς λαθαῖς
ἢ φύλασσος.

Ἄνδρε, οὐ μάτε καὶ δόλιον βεβελυστεῖ κατε,
τὰς δὲ τὴν πλήθην τοῦ ἐλέος σου
Εἰσελθέμει ἐις τὸ δικόν σου, προσκακάθε
πλέος ναὸν ἀβιόν σου, εἰς φόβον σου.

Κατείσθι με τῇ δικαιοσύνῃ σου,
εὑκατείσθι με κατείσθιαν εὐώπιον
σου τὴν ὁδον μου.

Οὐδὲ οὐκ ἔτινεν εἰς τὰ σόματα οὐτε δελιθίδας,
ἢ καρδίας, οὐτε ψυχήν.

Ταίφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ οὐτοῦ, τοῦσδε
μάρτυρος οὐτε ἐδολιούσεν, κρίνον οὐ τοὺς
οἱ θεοί.

Αὐτοπεσάτω με αὐτὸν δέεται λιδνοῦ θην,
καὶ τὸ πλῆθος τοῦ ασεβειῶν οὐτε ἔξωφεται
οὐτοῖς, ὅτι πρεπίκρουσάν σε κατε.

Καὶ δύστη